

Проблема

Фото p-p.com.ua.

Люди проти видобутку бурштину, бо це «змарнує природу»

Жителі села Гута-Боровенська Камінь-Каширського району не дозволили працівникам георозвідки провести опис землі в лісі і здійснити дослідження надр

с. 2 >>>

Герої нашого часу

Фото зі сторінки у фейсбуці Колі ГАБДУЛХАКОВА.

Про свій добробат Микола (на фото другий зліва в першому ряду) співає: «Неважливо, хто ти і звідки, аби в серці Україна».

Волинський реп лякає сепаратистів на Сході

Війна навчила Миколу Габдулхакова із Вітоніжа Рожищенського району здійснювати мрії: тепер доброволець Абдула страхає своїми піснями тих, хто за поребриком. Нещодавно співак (сценічне ім'я «SVOЯK») видав альбом «Статус» — про війну, любов і глибокі сенси у стилі хіп-хопу, який швидко поширився мережами, — аж сепаратисти прийняли його слова «Хто на ньеньку зазіхає — в клоччя ми порвемо» як пряму погрозу від бандерівців

Лариса ЗАНЮК

ЖИТТЯ КОРОТКЕ, І Є ВИБІР: ІСНУВАТИ ЧИ ЖИТИ
На Миколині тенісці — напис «Вибираю жити». Каже, саме на війні зрозумів, що таке справді жити, а що — існувати. У пісні «Облітаючи світ» так сказано про

це: «Будуй більше планів, раніш прокидайся, шалено кохай, шалено кохайся...»
— До цього писав вірші, мріяв співати хіп-хоп. У школі виступав на всіх концертах, та батьки дали установку, що професію треба обрати таку, аби заробляти, тому й вивчився на столяра. Батьки

мої — робітники, а творчі гени, ймовірно, передалися від дідуся Олексія Вірного з Ясенівки. Коли повернувся зі Сходу, усвідомив, що життя одне, і більше не буде нагоди здійснити мрію. Якщо не зроблю це зараз, можу не встигнути. Як не дивно, війна допомогла усвідомити, що не варто поєднувати професію й хобі — хоч улюбленю справу займатися постійно. У цьому і є вибір життя, а ще в тому, щоб боронити свою країну, зробити все, аби вона розцвітала, і лишити якомога більше хорошого після себе.

Закінчення на с. 6 >>>

Резонанс

Фото www.rbc.ua

«Горіла совість, палала...»

Нижче пояса: «Квартал 95» і хор Верьовки висміяли підпал будинку Гонtareвої

Тепер у мережі знаменитий колектив іменують... «хором імені Коломойського»

Василь УЛІЦЬКИЙ

У новому випуску шоу «Вечірній квартал» студії «Квартал 95» комік Євген Кошовий та жіноча частина національного хору імені Верьовки висміяли підпал будинку ексголови Національного банку України Валерії Гонtareвої. Під музику української народної пісні «Горіла сосна, палала» ведучий «Вечірнього кварталу» Євген Кошовий та хор Верьовки, зокрема, заспі-

вали: «Горіла хата, палала, в Лондоні жінка плакала... Хата горить в Гореничах, а в Лондоні Валерія думає на Валерича... Люди вогонь побачили, допомагати поча-

«Горіла хата, палала, в Лондоні жінка плакала...»

ли, відра схопили, прибігли, у вогонь соляру плескали».

Закінчення на с. 8 >>>

РЕКЛАМА

БАЛЬЗАМ БОЛОТОВА ПОКРАЩУЄ РОБОТУ СЕРЦЯ І ПОЗБАВЛЯЄ СЕРЦЕВО-СУДИННИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

До Центру Болотова звернувся Михайло Карасьов із вдячністю. Він 2 місяці вживав Бальзам Болотова: у нього нормалізувався тиск, зникли запаморочення і слабкість, загально покращилось самопочуття. Це помітили його знайомі і навіть діти. Ми запитали академіка Болотова, як саме його Бальзам діє на серцево-судинну систему:

- По-перше, Бальзам — це набір кислот, яких із віком організму не вистачає, і через це порушується його робота, кров починає змінювати густину. Бальзам нормалізує густину крові, це дає можливість серцю легше штовхати кров, зменшується навантаження, і воно не так зношується.
- По-друге, Бальзам чистить судини від солей кальцію — кров безперешкодно доходить до кожної клітини, відповідно, зменшується тиск на стінки судин. Коли у людини нормалізується тиск, самопочуття покращується тієї ж хвилини, і це одразу стає помітним для оточуючих.
- І по-третє, з цього все починається: ложка Бальзаму Болотова після їди дає можливість засвоїти поживні елементи і мінерали в повному обсязі. Бо частіше буває так: начебто людина і вживає корисну їжу, а відчуває себе зле. Одна з причин — їжа не засвоюється повністю, а транзитом виходить, організм недостатньо живиться.

Тому, я постійно всім повторюю: їжа повинна бути ліками, а не ліки їжею.

Кожному замовнику — брошура Б. Болотова!

500 ml 490 грн.
250 ml 360 грн.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

САМОЛІКУВАННЯ ШКІДЛИВЕ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060010 >

НОВИНИ КРАЮ

У ВОЛОДИМИРІ-ВОЛИНСЬКОМУ ПОПРОЩАЛИСЯ З БІЙЦЕМ

У Львівському військовому госпіталі помер житель Княжого міста Олександр Воробей, який 27 вересня отримав важку травму, перебуваючи у зоні Операції об'єднаних сил

Богдана КАТЕРИНЧУК

У Харкові, куди Олександра доставили авіацією, був прооперований. Після цього його перевели у Львівський військовий госпіталь, де він продовжив лікування, повідомляє volodymyrmedia.com.ua.

Зі слів його мами, попри травми, які прикували сина до ліжка, почував себе добре. Ще у день, коли в Україні відзначали свято Покрови Божої Матері і День захисника України, Олександр телефонував рідним і розповідав, що на території госпіталю відбувається концерт і він слухає його. А наступного дня батьки не могли додзвонитись до нього. Близько 11-ї ранку їм повідомили, що син помер. В Олександра залишилися дружина і дев'ятирічний син.

Минулої п'ятниці у Свято-Юрїївській церкві Володимир-Волинського відбулася панахида. В останню путь провели бійця рідні, друзі, представники влади, громадськість. ■

ЦУМАНЧАНИНА, ЯКОГО ПІДОЗРЮЮТЬ У ВБИВСТВІ, ВЗЯЛИ ПІД ВАРТУ

Ківерцівський відділ Маневецької місцевої прокуратури здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням кримінального провадження про умисне вбивство

Євгенія СОМОВА

У ніч на 15 жовтня цього року нетверезий 42-літній раніше судимий чоловік у будинку на вулиці Вербовій у Цумані під час сварки вдарив табуреткою по голові односельця. Від кровотрати, спричиненої травмою, потерпілий помер, повідомляє прес-служба Волинської обласної прокуратури.

Затриманому повідомлено про підозру у вчиненні умисного вбивства. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

ВОВЧАК ГУРТУЄ ЮНИХ ПАТРІОТІВ

У роки Другої світової війни це урочище на Турійщині було центром головного штабу «Волинської Січі» та деякий час навіть місцем дислокації головного штабу «УПА-Північ». Нині ж тут гуртується національно свідомою молоддю

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

В урочищі Вовчак урочисто відзначали нещодавно День захисника України, День українського козацтва. Урочистою ходою, покладанням квітів, панахидою вшанували героїв. А потім розпочався дитячий пісенний фестиваль-конкурс повстанської пісні «Складемо хоч пізній вінці». На ньому виступали творчі колективи з 14 шкіл району.

А 23—27 жовтня тут для молоді віком 14—35 років відбувається всеукраїнський вишкільний табір «Мисливець», кожен учасник якого зможе покращити свої вміння та навички в тактиці ведення бою, тактичній медицині, військовій справі, зброєзнавстві.

Окрім фізичного гарту, проводитимуться цікаві гутірки, корисні лекції та демонструватимуться захопливі кінофільми. Інструкторами вишколу будуть учасники бойових дій на Сході України, повідомляє ВГО «Сокіл». ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.

Вироби з дерева на замовлення. Доставка.

Тел.: 09557212004, 0684110458.

■ Такі реалії

Фото із сайту газети «Полісся».

Уряд ухвалив фінансування будівництва, тож є надія, що скоро навчальний заклад офіційно відкриється.

ОСІВЦІВСЬКІ УЧНІ ПІШЛИ НА УРОКИ

Після тижневого протесту батьки відпустили дітей на навчання. Але запевняють: якщо відкриття нової школи відтермінують на тривалий час, то миритися з цим не стануть

Тетяна ПРИХОДЬКО

В Осівцях Камінь-Каширського району вже дуже давно чекають, коли ж нарешті їхні діти будуть здобувати освіту в новому сучасному приміщенні, а не у пристосованих столітніх будівлях без спортзали та їдальні. Утім, навіть попри те, що ще у 2013 році всі 5 корпусів навчального закладу визнали аварійними, понад 200 учнів і дотепер продовжують тут навчатися. Відкриття нової школи вкотре відкладається. Причина — об'єкт ще повністю не профінансований.

Новий навчальний заклад у селі будується вже четвертий рік. Спочатку його відкриття анонсували на 1 вересня 2018-го, потім було зрозуміло, що завершити роботи до цього часу не вдасться, а тому перенесли подію на 2019-й. Тепер, коли приміщення майже добудували, знову не зна-

ють, коли його здадуть в експлуатацію, бо не готові документи.

Через ось цю невизначеність люди і вирішили вдатися до бойкоту. І 1 жовтня не пустили дітей на навчання. Лише після цього в новобудові побувала спеціальна комісія, котра оглянула об'єкт та засвідчила, що школа майже готова. Залишилося під'єднати мережі, обладнати

— Зараз у новобудову вже завезли 50 відсотків необхідного кухонного обладнання. Решту теж доставлять, — оптимістично налаштований перший заступник голови районної держадміністрації Олександр Михалік.

За його словами, перший транш на суму 3 мільйони гривень із необхідних 21 підрядник уже отримав.

« В новобудові побувала спеціальна комісія, котра оглянула об'єкт та засвідчила, що школа майже готова. »

їдальню, умеблювати класні кімнати. Протягом якого часу вдасться це зробити, районні посадовці не беруться передбачати. Кажуть, як тільки розрахуються з підрядником, школу здадуть в експлуатацію.

Наступні проплати обіцяли здійснити протягом жовтня: новий уряд ухвалив фінансування будівництва школи в Осівцях. Тож звістка про те, що кошти почали надходити, і стала причиною припинення батьківського протесту. ■

■ Проблема

Люди проти видобутку бурштину, бо це «змарнує природу»

До Камінь-Каширського відділу поліції надійшло повідомлення про те, що жителі села Гута-Боровенська перешкоджають працівникам георозвідки провести опис землі в лісі й здійснити дослідження надр (відповідні дозвільні документи на це геологи мають)

Марина ЛУГОВА

На місце події виїхала слідчо-оперативна група на чолі з начальником Камінь-Каширського відділу поліції. Правоохоронці встановили, що РКГП ДП «Українська геологічна компанія Рівненської комплексної геологічної партії» спільно із працівниками КП «Волиньприродресурс» геологічні роботи поблизу села Гута-Боровенська Камінь-Каширського району (йдеться про розвідку бурштину. — Авт.).

У представників георозвідки виник конфлікт із жителями села: останні наполегливо попросили геологів припинити дослідження і покинути лісовий масив, що в подальшому ті і зробили.

Під час перевірки слідчо-оперативна група ознак будь-якого кримінального правопорушен-

Фото radiotrek.rv.ua.

Ось такі «місячні пейзажі» залишаються після видобутку янтарю — не допустити цього й намагається громада.

ня не виявила. У ході реагування на повідомлення в місцевому будинку культури відбулися збори громади за участю правоохоронців, голови Гута-Боровенської об'єднаної територіальної громади та представників КП «Волиньприродресурс», на яких було вирішено призупинити георозвідку. Це ж рішення прийняли і на повторних зборах, що відбулися минулої неділі. Як повідомив голова ОТГ Михайло Оліферчук, люди своєї думки не змінили, оскільки вважають, що видобуток бурштину змарнує природу. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото vikka.ua.

Запропонуйте простір для творчості вуличним художникам

Біля міської ради увесь паркан казково-кольоровий...

Фото Руслани ЧАЙКИ.

...а цю стіну розмальовували інші «художники».

Казковими графіті у стилі Марії Примаченко розмальовували внутрішній паркан біля Луцької міської ради. І це фантастично гарно! У час, коли всі захоплюються сучасним мистецтвом, група художників проекту Magic art group (керівник Юрій Карась) звернулася до народного стилю. І радує око такий розпис чиновникам міськради і просто перехожим!

Руслана ЧАЙКА

Навіть не знаю, який малюнок виокремити, тому пофотографувала всі, а коли на піднесенні й захопленні вийшла у двір, що межує із цим парканом,

то на його тильній стороні узяла інше «мистецтво». І якщо стиль Марії Примаченко називають примітивізмом, то як назвати цей?

Охочих розписувати стіни чимало, принаймні більше, ніж

офіційно виділених стін, тому прохання до влади міста, аби поля для настінної творчості розширювали, залучали вуличних «митців» легалізуватися і витратити час та фарби для втілення привабливіших проектів, як це є в Чернівцях, Львові, де останнім часом з'явилося досить багато цікавих муралів, інакше скоро усі будинки у нашому місті зарядять неестетичними шифрками.

Найромантичніше місце Рівненщини — Клеванський тунель кохання

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Тут гарно у будь-яку пору року, а особливо восени, коли дерева починають горіти золотом (на фото)

Катерина ЗУБЧУК

Уперше я побувала тут понад два роки тому, коли селище Клевань здобуло, за підсумками голосування в соцмережах, статус найнеймовірнішого місця і виграло 50 тисяч гривень. Селищний голова Дмитро Жовтянський розповідав тоді про плани щодо облаштування найближчим часом інфраструктури Тунелю кохання, завдяки якому селище і стало «найнеймовірнішим». І ось я знову приїхала сюди. Вже не у відрядження, а щоб просто пройтися залізничною колією під аркою дерев, згадати легенду про трагічну історію двох закоханих, з якою пов'язане це місце. І перше, що привернуло увагу, — ті зміни, які сталися за два роки. Те, що недавно було лише у планах — парковка, торгові місця, мініготель, ресторан, — уже є. Згодом у телефонній розмові з першим заступником селищного голови Володимиром Мокляком дізналася, що Клеванська селищна рада ще до створення ОТГ (тобто до 29 жовтня 2017 року) подала на конкурс Держфонду регіонального розвитку проект облаштування інфраструктури Тунелю кохання. І виграла його, отримавши 500 тисяч гривень із держбюджету. Ще 150 тисяч додали із влас-

ного — і реалізували свої плани. Швидко відреагували приватні інвестори, які й звали тут ресторан, мініготель. Тепер податки, які вони сплачують, надходять до місцевого бюджету. За підрахунками селищної ради, цього року Тунель кохання відвідало близько 150 тисяч чоловік. Ідуть сюди люди по романтику, а вертаються — із сувенірами талановитих місцевих жителів. І це не лише традиційні магнітики, а й розкішні вишиванки.

Передплатили — і виграли!

Черговими переможцями акції від «Газети Волинь» серед передплатників річного комплексу «Газети Волинь» та «Цікавої газети на вихідні» стали:

- **150 грн** — Калиш Федір Іванович (с. Поворськ Ковельського району);
- **покривало** — Келемен Людмила Петрівна (м. Луцьк, вул. Героїв УПА);
- **плед** — Оксентюк Павло Григорович (с. Згорани Любомльського району).

* — Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн із ПДВ.

І ви не зволікайте — виписуйте та вигравайте: **передплатний індекс — 30000.**
Продовження списку переможців — у наступному номері.

23 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.56, захід — 18.10, тривалість дня — 10.14).

Місяць у Леві, Діві. 24–25 дні Місяця.

Іменинники: Андрій, Євлампій, Феофіл, Амвросій, Євлампія, Антон, Юхим.

24 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.58, захід — 18.08, тривалість дня — 10.10).

Місяць у Діві. 25–26 дні Місяця.

Іменинники: Зінаїда, Пилип, Феофан, Лев, Філоніла, Вікторина, Ювеналій.

ЗОЛОТІ СЛОВА:

«Не гаси сонця
Між собою і ближніми —
Води у склянці
Тінь твоя тобі не подасть».

Анатолій МАХОНЮК,
«П'ять кольорів тіні».

Куди поділась вода зі ставків у Воротневі?

Таким питанням переймається чи не кожен, хто побував у цьому мальовничому куточку, що за 17 кілометрів від Луцька

Лариса ЗАНЮК

Фото Миколи ВАРЕНИКА.

І якщо ще навесні відвідувачі біологічного заказника «Воротнів» милувалися чудовим поєднанням велетенських дерев, пахучої зелені і дзеркальних плес ставків, то осіння картина насторожує. Пірс, ще нещодавно занурений у воду, стоїть на суші, як розгублений цибатий журавель. Вода відійшла від берега місцями й на 3, і 5 метрів.

Влітку ми були стривожені обмілінням Світязя. Може, проблема глобальна? Коли ж прийдуть дощі?..

Погода

«Подовшали тривоги і листи, ліси на глину, на пісок опали...»

Поет Микола Вінграновський так проникливо-лірично описав атмосферу цієї пори. 23 жовтня вшановують преподобного Амвросія Оптинського та всіх святих землі Волинської. Цього дня наші пращури спостерігали за місяцем. Вважали, що його роги вказують у бік вітрів: якщо на північ — незабаром прийде зима і сніг ляже насухо; якщо ж на південь — буде сльота аж до Казанської (4 листопада)

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, 23 жовтня — мінлива хмарність, без опадів, вночі та вранці подекуди туман. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 5–10, удень — 14–19 градусів тепла. 24-го — мінлива хмарність, без опадів, вночі та вранці місцями туман. Вітер південно-східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 4–9, удень — 15–20 градусів вище нуля.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 23 жовтня було 2005 року — плюс 20, найхолодніше — 1947-го — 5 градусів морозу.

У Рівному 23 жовтня — похмуро, без опадів. Температура повітря — 7–14 градусів тепла.

24-го — ясна погода, без опадів. Температура повітря — 5–17 градусів із позначкою «плюс».

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.
Тел. 72-38-94

■ Приємна новина

Фото facebook.com/petroporoshenko.

Одне судно називатиметься «Старобільськ», друге – «Слов'янськ».

Петро ПОРОШЕНКО: «Радію, що наш флот нарешті отримав американські катери»

Про це п'ятий Президент України написав на своїй сторінці у фейсбуці

Дарія КЛИЧ

«Дуже радію, що нарешті до нашого флоту надійшло довгоочікуване та якісне поповнення, — зазначив він. — Два патрульні катери класу Island у рамках американської військової допомоги вже скоро стануть до лав українських військово-морських сил для охорони державних кордонів».

Рік тому участь у церемонії передачі катерів Україні взяв тодішній глава держави Петро Порошенко.

Ексглава держави також додав: «Приємно бачити успішне завершення наших амбітних домовленостей з американськими союзниками. Сподіваюся, що нова влада розвине наші значні успіхи у залученні іноземної військової підтримки для

«Сподіваюся, що нова влада розвине наші успіхи у залученні іноземної військової підтримки для зміцнення обороноздатності України.»

зміцнення обороноздатності України».

Катери, що отримали імена «Старобільськ» та «Слов'янськ», уже прибули до порту Одеси (їх транспортували на іншому кораблі), а в листопаді, як очікується, вони будуть введені до складу військово-морських сил.

Церемонія передачі катерів Україні відбулась рік тому, у вересні 2018-го, за участі тодішнього Президента України Петра Порошенка на військово-морській базі Берегової охорони США у Балтіморі. ■

■ Прямая мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, про проєкт Держбюджету-2020, за який Верховна Рада проголосувала у першому читанні:

Не буде тринадцятої пенсії, яку весною ми започаткували для пенсіонерів із найнижчими пенсіями. Не буде доплати за третю, четверту дитину, не буде продовження програми з будівництва сільських амбулаторій і телемедицини. Не буде підвищення грошового забезпечення наших воїнів.

Зате буде тиск на ФОПи. Днями «Слуги народу» «ощасливили» народ законом про верифікацію соціальних виплат. Замість обіцяного вам зниження тарифів — зменшати кількість отримувачів субсидій. А декого навіть попросять повернути вже раніше отримані гроші — є в законі й така стаття.

■ Політика

ЯКИЙ ІЗ ЗЕЛЕНСЬКОГО ФЮРЕР-2

У серпні в матеріалі під такою назвою я поставив знак питання. У жовтні остаточно стало ясно, що його можна спокійно забирати

Василь УЛИЦЬКИЙ

Зеленський пішов шляхом Путіна, методично концентруючи владу у своїх руках. Він повністю контролює законодавчу гілку і хоче те саме зробити із судовою та правоохоронною системами.

Зокрема, минулого тижня вчинено атаку на Верховний Суд, куди наприкінці терміну Петра Порошенка в результаті тривалого прискіпливого конкурсу відібрано 200 суддів. Цей орган був для багатьох останньою інстанцією, він почав набирати вагу й авторитет. І ось Верховна Рада прийняла Закон про суддівське самоврядування, яким скоротила чисельність цього суду вдвічі. Уявіть, скільки часу тепер чекати на розгляд справ — а там їх зараз понад 70 тисяч! Крім того, судді мають пройти новий відбір. Тобто руйнуються ті нечисленні паростки змін у судовій системі, які можна було вважати вдалим. Навіщо? Голова Верховного Суду Валентина Данишевська висловила максимально відверто: «ВСУ є тим органом, який прийматиме остаточне рішення не тільки щодо справ Коломойського, а й стосовно виборів на непідконтрольних територіях». І додала: основна мета президентської ініціативи — «замінити старих людей на нових». Правильніше сказати — на своїх і слухняних. А якщо хтось думає, що тривога перебільшена, то може ознайомитись із листом послів країн Заходу, в якому вони виступили із критикою цього законопроєкту.

Минулого тижня також було проголосовано ще два неоднозначні документи — про зміни до Закону про Державне бюро розслідувань (у першому читанні) та законопроєкт щодо викривачів корупції (остаточно), який у народі одразу назвали законом про «стукачів». У першому випадку директора ДБР наділяють майже необмеженими повноваженнями і він фактично стає підконтрольним лише одній людині — Президенту.

На сцені Володимир Зеленський звик до оплесків. Їх вимагатиме і на президентській посаді?

По суті, ДБР перетворюють на персональну дубинку глави держави. Щодо закону про «стукачів» — можливості анонімно за винагороду повідомляти про хабарників, то тут є небезпека, що він стане засобом публічної дискредитації, коли доведеться доводи-

навіть дивно, що нова влада оголосила про завершення реформи децентралізації, розпочатої попередньою. Хоч підозрюю, що і тут вони вигадують, як стриножити місцеве самоврядування і вписати у свою вертикаль.

Уся влада концентрується

«Основна мета президентської ініціативи — «замінити старих людей на нових». Правильніше сказати — на своїх і слухняних.»

ти, що ти не верблюд.

Кожен із перелічених законодавчих актів, крім якихось позитивних моментів, має пункти, які їх нівелюють і створюють значно більші ризики — ризики узурпації.

Максимальна заміна всіх і вся, хто отримав посади при Порошенку, — це фактична люстрація без її оголошення. Цей процес зачепив навіть Центральну виборчу комісію, яка чесно провела президентську кампанію, в результаті якої переміг Володимир Зеленський. Але і тут він вирішив усе переформатувати. Не сумніваюсь, що наступний етап — «приручення» бізнесу, засобів масової інформації тощо. До речі, у Верховній Раді лежить законопроєкт, згідно з яким Національна гвардія підпорядковуватиметься безпосередньо Президенту, як у Росії... На цьому тлі

в руках однієї особи. Причому в руках людини зі специфічним характером. Яка мислить не категоріями «добре — погано» для держави, а «мене це ображає — не ображає». Зеленський сам про це заявив, коли сказав, що хоче вибачень від людей, які назвали його поганим словом під час мітингу! А уявіть, якщо він нервово кине якомусь надто ревному силовикові: «Мене образили, розберіться з чортом!». Чи не з'являться тоді нові Гонгадзе?

Словом, в Україні пришвидшеними темпами відбувається путінізація. На жаль, непомітно для багатьох. Формуються всі передумови для створення атмосфери, що нагадуватиме 30-ті роки минулого століття. Коли комікові у президентському кріслі залишиться тільки сказати «фас».

КОМЕНТАРІ

Ірина ГЕРАЦЕНКО, опозиційна партія «Європейська солідарність»:

— Ми бачимо створення, по суті, репресивної поліцейської держави. І це цілком не відповідає гаслам Президента Зеленського про те, що він прагне, щоб з еміграції поверталися українці. Якщо так і далі відбуватиметься і в нас будуть суцільні «стукачі», закрито доступ до правосуддя, інші репресивні машини, які зараз включаються, то, навіпаки, дуже багато людей із бізнесу виїде (з України. — Ред.).

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, вважає, що через авторитаризм Зеленського від України може відвернутись Захід:

— Результатом зусиль (у концентрації влади. — Ред.) команди Зеленського може стати не тільки знищення тих слабких паростків української демократії, які з великими труднощами вдалося виростити у 2014–2019 роках. Результатом може бути і втрата інтересу Заходу до майбутнього України, формування уявлення про неї як про авторитарну державу, населення якої просто не розуміє значення інституцій і розділення гілок влади. Висновок із цього може бути зроблений найпростіший: заради такої держави немає жодної необхідності продовжувати конфронтацію з Путіним, краще домовитися. Результатом таких домовленостей стане спільний політичний «протекторат» за молдовським сценарієм і за вирішальної ролі Москви. Це якраз те, чого Путін і домагається. ■

■ Місцеве самоврядування

«У планах – зробити так, аби обласна рада мала можливість кредитувати мікробізнес під 3% річних»

Михайло Імберовський — голова постійної комісії з питань бюджету, фінансів та цінової політики Волинської обласної ради. Чому саме йому доручили очолити цю складну ділянку роботи, яка причина того, що найбільшою проблемою для громад є нестача коштів, які проєкти найближчим часом мають бути реалізовані через найвищий законодавчий орган краю — дізнається з інтерв'ю

Михайло Імберовський: «Буде процвітати малий бізнес — підніметься наш край і країна».

Алла ЛІСОВА

«ПІСЛЯ ЗАКОРДОННИХ ЗАРОБІТКІВ ПОЧАВ БУДУВАТИ ЄВРОПУ ТУТ»

— Пане Михайле, звідки ви родом і як потрапили на Волинь?

— Моя мала батьківщина — село Щуровичі Радехівського району Львівської області, що розташоване на межі з Волинню. Нас навіть називали львівськими волиняками. Батьків направили після Луцького педінституту туди на роботу. Мама — філолог, уже 47-й рік працює у рідній школі з одним записом у трудовій книжці, тато закінчив історичний факультет. А я — їхній послідовник, бо теж отримав учительський диплом географічного факультету вже Волинського університету. Тож моя родина тісно пов'язана з Луцьком, мама ще й досі з трепетом згадує, на якій лавочці біля замку готувалася до екзаменів.

— Яким був ваш шлях у політику?

— Все почалося з того, що мусив поїхати на заробітки за кордон. Коли одружився, у нас із жінкою були мізерні зарплати, які до того ж і виплачували з переборами. На ту пору вже народилася донька. Друг і кум поманив за собою в Австрію, де ми прожили майже п'ять років. Спочатку було тяжко, але з часом освоїлись, знайшли свою нішу, мали пристойні зарібки, і вже можна було там залишатися. Але пам'ятав слова бабусі, родина якої згинула в Сибіру, що варто скрізь їздити, та завжди потрібно повертатися додому. Отож, ми приїхали в Україну і вибрали Луцьк. Я побачив, як живуть у Європі, й дещо почав запроваджувати тут. Спочатку разом з однодумцями встановили лічильник на теплову енергію у двох під'їздах свого будинку, що дало змогу отримати 30–40 відсотків економії. Потім цей досвід поширили по місту. Проєкт започаткували із алгоритмом, що і як треба робити поетапно, аби поставити лічильник. Об'їхали весь Луцьк, і з часом таких будинків були десятки, а мешканці, згуртовані ідеєю економії, охоче об'єднувалися в ОСББ. Згодом міськрада прийняла програму, згідно з якою 40 відсотків витрат платили люди, 60 — міський бюджет. Це була перемога й мій перший успіх у громадській роботі — влада прислухалася до активістів. На ту пору набув досвіду роботи

у страховій компанії. Потім — Майдан, який зачепив за живе, бо пролилася кров. А тут активізувалася «Самопоміч», ідеологія якої мені імпонувала, — громадяни повинні об'єднуватися і разом вирішувати питання. Так потрапив у списки кандидатів у депутати обласної ради.

«МИ НАВЧИЛИСЯ ЗНАХОДИТИ СПІЛЬНІ РІШЕННЯ»

— Пане Михайле, чи не шкодуєте, що в час бурхливих перемін у країні очолили одну з найскладніших постійних комісій — бюджетну?

— Коли став депутатом, зрозумів, наскільки це відповідально, адже від твоїх рішень,

«На щастя, з нинішнім керівництвом облдержадміністрації знаходимо консенсус.»

голосування нерідко залежить доля виборців. Свідомо погодився головувати в цій комісії, адже із соратниками розробили ще один проєкт — «Прозорі бюджети». Саме він ліг в основу бюджетного регламенту, який ми прийняли на одній із сесій. Цьогоріч обласна рада вже втретє, користуючись ним, затверджуватиме основний фінансовий документ Волині. Передують цьому процесу слухання, в результаті яких формуємо бюджетні запити. Плюс ще й у тому, що на таких обговореннях розпорядники бюджетних коштів, керівники комунальних підприємств, ОТГ мають можливість висловитися, почути інших, порівняти і перейняти. Вперше всі отримали майданчик для публічного обговорення і об'єднання, що сприяє значній економії коштів. А ще дає змогу налагодити нормальну співпрацю з виконавчою гілкою влади. Ми навчилися приймати спільні рішення.

— Але спірних питань не бракує...

— Багато списів було поламано навколо будівництва школи в селі Стобихівка Камінь-Каширського району. Але вона будуватиметься. Тепер маємо Башлики на Ки-

верцівщині, де однозначно треба було змінювати проєкт. Бо 7 тисяч квадратних метрів — це явно забагато. Якби її збудували такою, як планувалося раніше, то всі кошти місцевої казни мали б витрачатися на її утримання. На щастя, з нинішнім керівництвом облдержадміністрації знаходимо консенсус. Пригадаймо історичну минушину, досвід козацьких рад — нам треба їх наслідувати. Що ми, власне, й робимо. Аналізуємо витрати на енергоносії в освітніх та медичних закладах, розглядаємо альтернативні методи впровадження енергоощадних технологій, проведення поточних ремонтів, у результаті визначаємо пріоритети, куди в першу чергу треба давати гроші.

— Як ви оцінюєте проєкт Держбюджету-2020?

— Скажу відверто, трохи лякає невідомість, адже змінюються підходи при його формуванні. Незважаючи на те, що (ні для кого не секрет) субвенція соцеконому була таким собі інструментом для маніпулювання депутатами під час голосування, ми на них могли розраховувати. Тепер ці гроші під питанням. Це відчутно вже, адже частина з передбачених у цьому році коштів не надійшла на всі заплановані об'єкти. Тому треба шукати резерви для їх дофінансування з місцевих бюджетів, бо роботи або вже виконані, або на стадії завершення. Не відомо, якою буде ціна на газ, — це теж впливатиме на бюджет. Нова влада радикально налаштована завершити процес децентралізації. Отже, громади повинні прорахувати свої можливості й думати, як господарювати. Як колишній підприємець розумію, що кошти потрібно не лише «проїдати», а й вкладати туди, де є перспектива розвитку.

— Що нове ви хотіли б запровадити в обласній раді?

— Зробити так, аби вона мала можливість кредитувати мікробізнес під 3% річних. Щоб ініціативні, ділові люди могли реалізувати свої ідеї. Не їхати за кордон на заробітки збирати яблука, полуницю, малину, а вирощувати їх у себе, заробляти і вкладати гроші тут. Адже кращої землі, кращого місця, ніж Україна, нема ніде в світі. Буде процвітати малий бізнес — підніметься наш край і країна. ■

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент
«Газети Волинь»

Послухайте, будь ласка, Даніну пісню...

«Ми ніколи з тобою не виростем, ми ніколи не будем дорослими. Наші скроні не зробляться сивими і обличчя не вкриються зморшками»
Все почалося з цього вірша. Музичний проєкт «Так працює пам'ять» започаткували на честь загиблого у мирній ході 15-річного Данила Дідика з Харкова

Через музику найлегше достукатися до людей. Лише пропускаючи крізь себе мелодію і слова, ми згадуємо... Бо справді так працює пам'ять. Я ніколи не була знайома з цим хлопчиком і, до свого сорому, дізналася про нього лише недавно. На мій плейлист у YouTube потрапила пісня гурту «Мері» «Слово війна»... На сьогодні є вже шість треків, присвячених Дані. Хлопчик був затятим меломаном: рок та патріотичний реп супроводжували його всюди. Історія харківського школяра надихнула творців на створення музичного альбому. Можливо, він би сьогодні гаяв у футбол, який дуже любив. Однак його вбили. Вибух стався під час Маршу єдності в лютому 2015 року. Від уламків протипіхотної міни, закладеної проросійськими терористами, загинуло четверо харків'ян. Серед них був і 15-літній Даня Дідик.

Проєкт під назвою «Так працює пам'ять» започаткований журналістом та музикантом Русланом Горювим. «Я дуже не хочу, щоб пам'ять затерлась. А пісні живуть довго», — так пояснює він свою ідею. Вже презентували треки KOZAK SYSTEM, «Брати Гадюкіни», «Широкий Лан», «TaRuta» та інші. Пообіцяли приєднатися «Антитіла», ТНМК і Валерій Харчишин.

Даня казав: «Потрібно виходити і показувати, що Харків — це Україна! Тому що так наші будуть відчувати підтримку, сепари — боятися, і, може, хтось із тих, хто не визначився, зробить правильний вибір!».

«15-річний Даня Дідик ішов попереду з українським прапором. Терористи, які спостерігали за рухом колони і підірвали вибуховий пристрій із телефону, не могли не бачити, що до вибухівки підходить дитина. Але вони натиснули кнопку і вбили Даню та ще трьох українських активістів. Їх збираються відпустити на свободу. Росіяни включили у список на обмін Володимира Дворнікова, Віктора Тетюцького та Сергія Башликова. Встановлена ними в снігу МОН-100 — це два кіло тротилу і чотириста 10-міліметрових кульок зі сталі. І цей сталевий дощ мав викосити десятки людей. У моєму рідному Харкові після теракту ще довго не було ходи з українськими прапорами. Майже триста наших полонених — у Росії та на окупованій території. Їх треба витягати. Питання в тому, яка ціна. Що відчуватимуть батьки Дані, коли вб'ють просто відпустять до Росії», — ці слова напередодні обміну полоненими написав Андрій Цаплієнко.

Боляче... Однолітки хлопця закінчили школу, створили родини, вчать у вишах. У Дані цього не буде. Натомість — відзнака «Народний герой України». Посмертно. Він носив жовто-блакитну стрічку, коли за неї в Харкові могли вбити. У день вибуху сказав батькам: їду до друзів.

Рідній школі № 11 присвоїли ім'я героя відмовилися. Мовляв, не хочуть перетворювати школу на кладовище. Поки в учителів така шокуюча мотивація, волонтери та музиканти готують запис альбому.

У моїх навушниках лунає пісня гурту «TaRuta» у пам'ять про Даню. Його батьки зробили найдорожче: виростили справжнього патріота, який виявився набагато чеснішим, ніж педагоги, котрі його вчили. Дуже сподіваюся, що через багато років одну з цих пісень будуть-таки співати з гітарами у під'їздах.

«Ми ніколи-ніколи не виростем, ми ніколи нікого не скривдимо. Наша доля — лишитися підлітком, що на фото всміхається щиро вам».

Послухайте, будь ласка, Даніну пісню... заради його пам'яті. ■

РЕКЛАМА

Продам картоплекопачку.

Тел. 0953005857.

■ Редакційний щоденник

ЗВИЧАЙНА РОБОТА — ВІДГАНЯТИ СТАРУ З КОСОЮ

Не так часто багатьом з нас доводиться бачити тих, хто стоїть на порозі між цим і тим світом. Думаю, писати про важливість цього моменту було б недоречно, адже його тисячоліттями намагалися осмислити представники нашого виду. Також дуже важко сказати, наскільки людство у цьому просунулося... Очевидно одне: ми завжди будемо старатися відтягнути цю хвилину, і навіть коли Харон підніме весло, щоб відштовхнутися від берега Стіксу, будемо сподіватися, що хтось вихопить нас із того човна. Сьогодні хочу розповісти про земляків, яким інколи вдається пережити безжального перевізника

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом редактор відділу листів і зв'язків із читачами Олег КРИШТОФ

ВОНИ ТОДІ НЕ ТІЛЬКИ СЕЛФІ РОБИЛИ

Ця подія трапилася в Луцьку взимку 2016-го. На вулиці було сонячно і, як для лютого, доволі тепло. Двоє луцьких поліцейських Микола Твердяк і Василь Арсенюк патрулювали вулицю Львівську. Хлопці нещодавно повернулися із зони АТО, і те, що безпека та правопорядок у рідному місті стали їхнім обов'язком, видавалося доволі логічним. Патрульний екіпаж тільки проминув автостанцію № 2, як по рації прозвучало повідомлення: «Позаду — ДТП». Відразу розвернулися... Тут військовий досвід і допоміг їм, адже без відповідної підготовки побачене могло б деморалізувати й найбільш незворушних людей: у розтрощеному «сітроєні» сидів молодий водій, з якого стирчали дві металеві

труби. Одна проштрикнула груди чоловіка наскрізь, друга — стегно. Він був напівпритомним.

— Я діяв так, як нас учили, — намагався налагодити контакт із потерпілим, щоб він не рухався, не дивився на свої рани і не втратив свідомості, бо тоді «повернути» його було б дуже важко, — розповідав Микола Твердяк.

Правоохоронці своє робили, далі все залежало від оперативності рятувальників та медиків. Поки їх чекали, одному з напарників довелося відганяти допитливих перехожих, котрі намагалися засунути свого носа в кабінку понівеченої автівки.

Співробітники ДСНС не підвели, не забарилася і «швидка». Постраждалого у прямому значенні цього слова вирізали з кабіни і разом зі шматками труб повезли у лікарню...

Фото патрульної поліції Волинської області.

Водій цієї автівки додав чимало роботи екстреним службам Луцька, але завдяки їхнім зусиллям вижив.

Хлопець вижив. Історія завершилася дзвінком батька потерпілого у поліцію. Він питав, як віддячити патрульним за поміч. Обійшлися словами.

ЯК СЬОГОДНІ ІХАТИ НА ВИКЛИК, КОЛИ ВЧОРА ДОВЕЛОСЯ ХОРОНИТИ ДІТЕЙ?

Співробітники екстрених служб кажуть, що робота — не важка, якщо вона не даремна, та бувають дні, коли жодних сил не залишається...

Про цей випадок розповів нам началь-

ник II пожежно-рятувальної частини Управління ДСНС України у Волинській області Андрій Ніконов. На той час він працював на посаді пожежного. Виклик надійшов із Чарукова Луцького району. Їхати туди — близько 25 кілометрів, а ще — глуха вулиця, окраїна. Коли добралися, то від хати залишилися вцілілими фундамент і комин. Під металевим ліжком — рештки двох діток... З батьками, які залишили малечу вдома і пішли на ферму, працювала поліція та медики,

а рятувальники під пронизливим вітром та мокрим снігом відганяли сільських собак від того, що залишилося від дітей...

Відразу під час наступного чергування у Луцьку на проспекті Соборності Андрій Ніконов натрапив у задимленій оселі на мертві тіла дівчинки шкільного віку та її маленького братика. Знову ж діти були в помешканні самі. Після цього у роботі рятувальника траплялося багато випадків, коли погорільцям вдавалося зберегти і життя, і майно, але ті страшні спогади залишилися з ним назавжди.

ІНКОЛИ СМЕРТЬ ПОМИЛЯЄТЬСЯ АДРЕСОЮ

Рятувальники, медики та поліцейські нерідко зустрічаються там, де трапляється біда. Цього літа таку

якому він стані — ніхто не знав.

Правоохоронці разом із рятувальниками допомогли лікареві потрапити через балкон другого поверху до постраждалого. Той лежав у неприродній позі.

Керівник бригади — завідувач Луцького міського відділення №2 центру екстреної меддопомоги Станіслав Ліник — оглянув хворого, поліцейські допомогли його зафіксувати та знести. Медик розповів, що після падіння з майже 20-метрової висоти у нетверезого волянина не було жодного перелому.

— Я потім дізнався, що хворий вижив, у нього був лише розрив селезінки. Це дуже незвичайна ситуація, адже люди у таких випадках майже завжди отримують травми, несумісні із життям. Щоправда, і про

«Професія рятувальника, лікаря чи поліцейського не потрапила й у п'ятірку лідерів дитячої прихильності.»

зустріч супроводжували просто неймовірні обставини.

Карета «швидкої» прямувала на виклик «тахікардія», втім, хворому із пришвидшеним серцебиттям довелося зачекати. Диспетчер передав по рації термінове повідомлення — «падіння з висоти (7-й поверх)» на вулиці Коникина. Жодних інших подробиць медики не почули. Коли приїхали на місце події, там уже працювали патрульні. Чоловік упав на дах кафе, прибудованого до першого поверху. У

героя цієї історії ми могли б говорити у минулому часі, якби того дня злагоджено не спрацювали всі екстрені служби.

P. S. «Ким ви мрієте стати у майбутньому?» — таке запитання представники компанії Lego поставили цього року трьом тисячам дітей із різних країн. Найпопулярнішою виявилася професія відеоблогера. Робота рятувальника, лікаря чи поліцейського не потрапила й у п'ятірку лідерів дитячої прихильності. ■

■ Резонанс

Нижче пояса: «Квартал 95» і хор Верьовки висміяли підпал будинку Гонtareвої

Закінчення. Початок на с. 1.

Василь УЛІЦЬКИЙ

Нагадаємо, що зараз Валерія Гонtareва працює у Лондоні. В Україні спалили її хату й автомобіль невістки. Крім цього, силовики вибили двері у її порожній квартирі. У Британії пані Гонtareву збив автомобіль... Після цього у лікарні її провідував п'ятий Президент України Петро Порошенко з дружиною Мариною.

Сама Гонtareва вважає, що їй мстить олігарх та друг нинішнього глави держави Ігор Коломойський через те, що при її керівництві НБУ було націоналізовано ПриватБанк.

Валерія Гонtareва так прокоментувала номер про себе: «Це сором! Насміхатися над людським горем — це неможливо уявити у цивілізованому суспільстві! Щодо цинізму «95-го

кварталу» сумнівів давно нема. Але участь у цьому народному хорі — це вже сором для всієї країни». Водночас Ігор Коломойський заявив, що номер йому сподобався: «Так не останнє ж майно згоріло. Що, — тільки в неї хата згоріла? А скільки на Донбасі їх згоріло?» — сказав він.

КОМЕНТАРІ

Олег ЕЛЬЦОВ, журналіст:

— Відтепер не можна вважати носієм високої народної культури Національний хор імені Верьовки, який узяв участь у неспішому шоу, де несмак і сумнівні жарти «нижче пояса» — це норма, де «фронтмен» без спіднього та без рук грає на роялі... Такий колектив митців не може претендувати на роль Національного й

вимагати державного фінансування (хор фінансує держава. — **Ред.**). Навіщо нам утримувати недешевий багатолюдний колектив артистів, якщо його використовують задля глузування олігарха над своєю опоненткою на його приватному телеканалі? Краще на ці гроші закупити кілька бронетранспортерів або збудувати дитячий садок.

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат, фракція «Солідарність»:

— Раніше хор Верьовки відкривав Гімном сесії Верховної Ради. Але ж тепер Верховна Рада — філія «95», «білети» можна купити прямо в ложі бенуар (у залі парламенту Юрій Корявченко (Юзік) справді розповсюджував квитки на концерт

«95 кварталу». — **Ред.**) Тому хор тепер виступає і на «подлевках» у «Кварталу». Огідно. Так втрачається репутація і ім'я, напрацьоване роками. Бренд розчиняється з тупої пошлості.

P.S. Якщо з Голодомору ржали, то спалена хата — то вже таке, «по мелочі». Мені все зрозуміло з виконавцями, але от що це смішно мудрому українському наріду... вселяє великий песимізм.

«Краще на ці гроші закупити кілька бронетранспортерів або збудувати дитячий садок.»

P. P.S. Я тепер категорично проти того, щоб хор Верьовки закривав нинішню сесію Верховної Ради і відкривав наступну. Цей колектив цієї каденції і за цього керівництва втратив на це моральне право. Нехай і далі тепер підспівують «Кварталу».

ДО РЕЧІ

За свою участь у шоу хор імені Верьовки отримав 30 тисяч гривень. ■

Добра справа

Компанія дотримується принципів соціально орієнтованого ведення бізнесу.

Фото atbmarket.ua.

«АТБ» завжди поруч: лідер вітчизняної торгівлі допомагає рятувати дитяче здоров'я

Микола САВЧУК

У найбільш скрутні для України часи мільйони громадян, зокрема й мешканці головного міста Волині, об'єдналися заради допомоги нашим солдатам. Тоді проявилася наша щира душа. Зараз є чимало важкохворих дітей, чиє лікування, на жаль, не по кишені ні їхнім батькам, ні країні. Нині в Україні нараховують 151 тисячу дітей з інвалідністю. Вони потребують нашої підтримки — ми маємо об'єднатися та показати справжній український характер.

Нескладний, необтяжливий та вельми дієвий спосіб рятувати життя маленьких громадян сьогодні пропонує лідер вітчизняної галузі ритейлу — компанія «АТБ-Маркет».

У всіх 1030 супермаркетах мережі, які цілодобово працюють у 264 населених пунктах 22 областей України, в тому числі й на Волині, наприкінці літа та на початку осені поточного року реалізували масштабний добродійний проєкт «БлагоДій».

На кожній касі у дискаунтерах «АТБ» клієнтам пропонували за символічні гроші придбати яскраве листячко зі схемою оригамі. Для тих, хто не обізнаний зі складанням таких фігурок, автори запропонували QR-код із прямим посиланням на докладну інструкцію. Кожен міг купити стільки листочків, скільки вважав за потрібне. Усі зібрані в межах проєкту кошти компанії спрямує на надання цільової підтримки дитячим лікувальним закладам. Всеукраїнський благодійний фонд «АТБ» закупить сучасне медичне обладнання для дитячих лікарень по всій країні.

Лише за місяць із моменту старту проєкту «БлагоДій» зібрали майже 3,5 мільйона гривень.

Ці кошти невдовзі допоможуть повернути здоров'я малюкам, дадуть шанс тим, хто цього потребує найбільше. Отже, не варто недооцінювати важливість навіть однієї гривні! Якщо більш ніж три з половиною мільйони

Витративши трохи грошей на цікаву дрібничку, ми можемо допомогти покращити здоров'я найменших українців, у тому числі й у нашому Луцьку.

постійних клієнтів мережі «АТБ» захочуть допомогти, нам вдасться рятувати багатьох.

— «БлагоДій» — це друга масштабна добродійна акція фонду «АТБ», спрямована на підтримку дитячих лікувальних закладів. Вона відбувалася у всіх магазинах мережі «АТБ» по всій країні. Ми вдячні нашим покупцям за небайдужість. Разом нам вдалося зібрати кошти, які найближчим часом будуть спрямовані на закупівлю необхідного медобладнання для дитячих обласних лікарень України, — поділився директор Всеукраїнського благодійного фонду «АТБ» Сергій Демченко.

Витративши трохи грошей на цікаву дрібничку, ми можемо допомогти покращити здоров'я найменших українців, у тому числі й у нашому Луцьку. Ми фактично даємо шанс тим, хто, напевно, вже зневірився пізнати прості радості життя.

Найбільший за багатьма показниками представник українського ритейлу вже понад 25 років дотримується стратегії соціально орієнтованого, патріотичного бізнесу. Гарантуючи

у своїх супермаркетах високу якість товарів за максимальною доступними цінами, які на 10—15% нижчі за середньоринкові, «АТБ» щедро інвестує в соціальні проєкти. Це пріоритетний напрямок разом із впровадженням інноваційних технологій і динамічним розвитком флагмана компанії — торговельної мережі «АТБ».

«БлагоДій» — не перший і не єдиний благодійний проєкт «АТБ-Маркет».

Протягом багатьох років компанія дотримується принципів соціально орієнтованого ведення бізнесу, надає всебічну підтримку, в тому числі й фінансову, найбільш незахищеним верствам населення: постраждалим і ветеранам бойових дій на Донбасі, їхнім родинам (згідно з офіційними даними від війни на Сході нашої країни постраждали 580 тисяч дітей), внутрішнім переселенцям, пенсіонерам, інвалідам, багатодітним сім'ям, дітям, які потребують термінового та дорогого лікування. Для цього створили Всеукраїнський благодійний фонд «АТБ», який намагається на допомогу як партнерів компанії, так і мільйони українців. Фонд акумулює зібрані кошти, додає до них суми, виділені компанією «АТБ-Маркет», і робить внесок у здоров'я нації.

Прикладом може бути масштабна благодійна акція «Дерево життя», завдяки якій зібрали більш як 3 млн грн на купівлю сучасного обладнання для дитячих лікарень, у тому числі й для нашої Волині. Лікарі отримали нові можливості для допомоги маленьким пацієнтам, оскільки тепер мають наркозні станції високого класу, сучасні ультразвукові сканери та багато іншої техніки. Нарешті малюки дочекалися омріяного шансу на здорове життя! ■

пляють забруднювальні речовини, а саме: від спалювального обладнання (оксиди азоту в перерахунок на діоксид, вуглець оксид, речовини тверді суспендовані недиференційовані за складом, метан, діоксид вуглецю, діазоту оксид, НМЛОС); від деревообробного обладнання (речовини тверді суспендовані недиференційовані за складом).

У результаті розрахунків концентрацій забруднювальних речовин, визначених на основі фактичних та розрахункових потужностей викиду, встановлено, що концентрації шкідливих речовин у приземному шарі атмосферного повітря не перевищують граничнодопустимих концентрацій.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися у Ківерцівську райдержадміністрацію протягом місяця від дня опублікування повідомлення в ЗМІ.

Оголошення

Фізична особа-підприємець Зубенко Л. В. оголошує про намір отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

Деревообробний цех ФОП Зубенко Л. В. розташований за адресою: Ківерцівський район, смт. Цумань, вул. Грушевського, 7 а.

Деревообробний цех спеціалізується на випуску обрізної та необрізної дошки з деревини переважно хвойних порід.

Джерелами забруднення повітря на підприємстві є: деревообробне та спалювальне обладнання, що призначене для теплопостачання сушарки.

При роботі обладнання в атмосферне повітря потра-

Вітаємо!

У ці дні, коли осінь одягає дерева у святкове різнобарвне вбрання, 21 жовтня золотий ювілей завітав до жителя Луцька

Романа Олексійовича ГАЛАЗЮКА.

Хай світла душа твоя наповнюється великою наснагою та невичерпною енергією. Нехай завжди буде прихильною доля, в оселі панує затишок, а полум'яне сонце щирого українця зігривають ніжність і ласка. Хай завжди оберігає Бог, а благодатна осінь дарує велику радість.

З найкращими побажаннями та любов'ю велика родина.

Пройшла весна, чайкою пролетіло літо, настала золота осінь, яка посріблила скроні дорогій матері й бабусі, якій минуло 76 років,

Зінаїді Харлантіївні ТАЛАШКО.

Нехай ваше життя тече, як лісовий струмок під спів птахів, плавню, не натикаючись на дрібні камінці-негаразди, а краса ваша сяє, як пролісок з-під сивого снігу. Коли ви усміхаєтесь, сонце світить яскравіше і світ стає затишним. Нехай ваше добре серце ніколи не болить, а золоті ручки ніколи не втомлюються. Нехай кожен день буде радісним і сонячним. Дякуємо за теплоту, турботу, любов. Бажаємо жити довго, не знаючи тривоги і прикросів, будьте здорові та повні сил. Хай Господь Бог і Матір Божа благословлять на довгі та благі літа!

З великою повагою, шаную та любов'ю син, дочки, невістка, внуки, вся родина.

19 жовтня 60-річний ювілей відзначив коханий чоловік, люблячий дідусь, турботливий свекор, найкращий тато, дорогий сват, житель села Шкльинь Горохівського району

Юрій Михайлович ЕКТОВ.

Нехай цвітуть під небом синьооким

Ще довго-довго дні й літа.

А тиха радість, чиста і висока,

Щоденно хай до хати заверта.

Бажаємо здоров'я, сонця у зеніті,

Любові, доброти і щастя повен дім.

Нехай у серці розкошує літо

І соняхом квітує золотим.

Хай постійний успіх, радість і достаток

Сиплються до вас, немов вишневі цвіт.

Хай життєвий досвід творить з буднів свято,

А Господь дарує

довгих-довгих літ!

З повагою та любов'ю дружина, сини, невістки, внуки, свати.

РЕКЛАМА

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні?

- ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(044) 338 26 94,

(097) 190 87 13, (095) 364 27 75

Не є лікарським засобом. Дієчна добавка до їжі. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією. Висновок ДСЕЕ №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року.

■ Футбол

Хай нам два, а ми — чотири!

Луцька «Волинь» здобуває чергову перемогу і вже наступає на п'яти лідерам

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні) — «Волинь» (Луцьк) — 2:4 (0:1 — Віталій Пономар, 11 хв.; 1:1 — Віктор Лиховидько, 30 хв.; 1:2 — Денис Кожанов, 54 хв. (з пенальті); 1:3 — Денис Кожанов, 77 хв.; 1:4 — Назар Мельничук, 90+1 хв.; 2:4 — Олексій Збуня, 90+3 хв.)

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 14-й тур. 19 жовтня. Горішні Плавні. Стадіон «Юність». 900 глядачів. Головний суддя Анастасія Романюк (Івано-Франківськ).

«Волинь»: Віталій Неділько, Сергій Сімінін, Міха Горопевшек (Валерій Болденков, 46 хв.), Тарас Михалик (Сіаваш Хагназарі, 46 хв.), Іван Цюпа, Василь Курко (Євген Неплях, 82 хв.), Амбросій Чачуа, Младен Бартулович, Олександр Климець, Денис Кожанов (Назар Мельничук, 79 хв.), Віталій Пономар (Артур Рябов, 56 хв.). **Головний тренер Андрій Тлумак.**

Луцька «Волинь» на виїзді переграє «Гірник-Спорт» і здобуває четверту поспіль перемогу в першості!

Хоча лучани могли пропустити першими вже в самісінькому дебюті поєдинку, але Юрій Батюшин на п'ятій хвилині Віталія Неділька з «точки» не переграє. А невдовзі гості вийшли вперед — забиває Віталій Пономар! Проте ще до перерви Віктор Лиховидько відновлює рівновагу на табло.

Натомість на початку другого тайму головний суддя Анастасія Романюк призначає пенальті вже на користь «Волині». До м'яча підходить Денис Кожанов, який відправляє його у ворота Антона Ситникова і знову виводить гостей вперед.

До того ж, підопічні Ан-

«Хрестоносець» Амбросій Чачуа — суперникам: «Дивіться уважно і вчіться!».

дрія Тлумака продовжували матч у більшості. Тож гріх було не скористатись із цієї ситуації.

Кожанов робить дубль (цього разу забиває із гри) і доводить кількість своїх голів у нинішній

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ							
М	Команда	І	В	Н	П	О	
1	«Агробізнес» (Волочиск, Хмельниччина)	14	9	1	4	24-12	28
2	«Металіст 1925» (Харків)	14	8	4	2	21-10	28
3	«Оболонь-Бровар» (Київ)	14	8	4	2	22-13	28
4	«Рух» (Львів)	13	8	3	2	21-8	27
5	«Минай» (Минай, Закарпаття)	14	8	3	3	24-17	27
6	«Інгулець» (Петрове, Кіровоградщина)	14	8	3	3	20-8	27
7	«Волинь» (Луцьк)	14	7	4	3	28-19	25
8	«Авангард» (Краматорськ, Донеччина)	14	7	3	4	18-16	24
9	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	14	5	2	7	22-22	17
10	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні, Полтавщина)	13	4	3	6	13-21	15
11	«Миколаїв» (Миколаїв)	14	3	5	6	20-24	14
12	«Чорноморець» (Одеса)	13	4	2	7	15-19	14
13	«Балкани» (Зоря, Одещина)	13	3	4	6	12-18	13
14	«Кремінь» (Кременчук, Полтавщина)	14	1	4	9	16-33	7
15	«Черкащина» (Черкаси)	14	1	3	10	13-32	6
16	«Металург» (Запоріжжя)	14	1	2	11	10-27	5

У списку бомбардирів лідирують Ніка Січінава («Інгулець») — 9 голів (1 — з пенальті) та Денис Кожанов («Волинь») — 9 (3).

ЗА ВОРОТАМИ

Андрій ТЛУМАК,
головний тренер
«Волині»:

«Однозначно, що вболівальникам сподобалася гра, тому що забивали голи, і ми працюємо над тим, щоб створювалися комфортні умови на стадіоні вболівальникам. Звичайно, ми задоволені тим, що перемогли, але хочу похвалити й нашого суперника.

У нас був важкий початок сезону, однак, дякувати Богу, команда наша сильна, як і гравці. Я думаю, що психологічно ми десь від тих невдач уже відійшли і працюємо далі. Не хочу загадувати наперед, що і як там буде. На сьогодні у нас кожна гра — фінал, і ми його повинні виграти. Молодці, дякую їм, виграли цей фінал і рухаємося до наступного».

першості до дев'яти!

А вже на доданих хвилинах рахунок до розгромних 4:1 довів свіженький Назар Мельничук, який замінив саме Кожанова. Проте господарі зусиллями Олексія Збуня таки встигли скоротити відставання — підсумкові 4:2.

Збагатившись черговими трьома очками, «Волинь» піднялася в турнірній таблиці з восьмого місця на сьоме. Водночас, відставання від лідерів тепер вимірюється лиш однією перемогою...

У наступному турі «Волинь» 26 жовтня прийматиме в Луцьку свого кривдника в Кубку України — закарпатський «Минай».

Результати 14-го туру: «Агробізнес» — «Чорноморець» — 2:0; «Балкани» — «Кремінь» — 1:1; «Черкащина» — «Прикарпаття» — 0:0; «Гірник-Спорт» — «Волинь» — 2:4; «Минай» — «Авангард» — 2:0; «Металіст 1925» — «Оболонь-Бровар» — 2:1; «Металург» — «Миколаїв» — 1:1; «Рух» — «Інгулець» — 1:0.

Результати 11-го туру української Прем'єр-ліги: «Шахтар» — «Колос» — 6:0; «Карпати» — ФК «Львів» — 0:0; «Зоря» — «Десна» — 2:1; ФК «Маріуполь» — СК «Дніпро-1» — 1:0; «Динамо» — ФК «Олександрія» — 1:0; «Олімпік» — «Ворскла» — 2:0. ■

Хоча лучани могли пропустити першими вже в самісінькому дебюті поєдинку, але Юрій Батюшин на п'ятій хвилині Віталія Неділька з «точки» не переграє.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ							
М	Команда	І	В	Н	П	О	
1	«Шахтар» (Донецьк)	11	11	0	0	36-6	33
2	«Динамо» (Київ)	11	7	2	2	23-7	23
3	«Десна» (Чернігів)	11	6	2	3	15-6	20
4	«Зоря» (Луганськ)	11	5	4	2	19-11	19
5	ФК «Олександрія»	11	6	1	4	14-13	19
6	«Колос» (Ковалівка)	11	4	2	5	9-21	14
7	ФК «Маріуполь»	11	3	4	4	9-16	13
8	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	11	3	2	6	10-14	11
9	«Карпати» (Львів)	11	2	3	6	8-15	9
10	ФК «Львів»	11	2	2	7	7-16	8
11	«Ворскла» (Полтава)	11	2	2	7	9-21	8
12	«Олімпік» (Донецьк)	11	2	2	7	7-20	8

Кращим бомбардиром першості є гравець «Шахтаря» Жуніор Мораес — 11 голів.

■ Календар

Хлопці Кварцяного 30 років тому здобули історичну перемогу

20 жовтня 1989 року «Волинь» зіграла чемпіонський матч в українській зоні Другої ліги чемпіонату СРСР (по суті, чемпіонату України з футболу)

Петро ПАС

Як зазначає офіційний сайт клубу fsvolyn.net, долю поєдинку проти миколаївського «Суднобудівника» вирішили голи Андрія Федецького, Володимира Мозолюка та Володимира Дикого, який тоді поставив рекорд

Команда молодості нашої. На жаль, уже в повному такому складі не зіграє...

забитих голів за сезон у складі «Волині», засмутивши суперників 22(!) рази, а наша ко-

манда перемогла з рахунком 3:0! У підсумку з 32 перемогами у 52 поєдинках луцький

колектив став першим у своїй зоні, випередивши чернівецьку «Буковину»!

Золоті медалі чемпіонів України тоді отримали: воротарі — Михайло Бурч,

Володимир Дикий поставив рекорд забитих голів за сезон у складі «Волині», засмутивши суперників 22 рази!

Раймонд Лайзан, захисники — Володимир Антонюк, Олег Федюков, Іван Польний, Геннадій Шухман, Роман Крицишин, півзахисники — Анатолій Раденко, Микола Слуга, Андрій Федецький, Сергій Ковальов, Володимир

Гашин, Володимир Мартинюк, нападники — Арманд Зейберліньш, Володимир Дикий, Павло Філонок, Володимир Мозолюк, головний тренер — Віталій Кварцяний, тренер — Олексій Єщенко та начальник команди — Анатолій Барабасевич!

Колектив футбольного клубу «Волинь» вітає всіх причетних до цього історичного року, завжди пам'ятає про тих, хто

вже не з нами, однак золотими літерами закарбовані у вічні сторінки нашої історії! Сподіваємося, що попереду у стадіоні «Авангард» та луцьких уболівальників ще не одна золота мить!!! ■

■ Закохані у професію

Фото Лариси ЗАНЮК.

«Так, я буду кризь сльози сміятись!» – цими рядками розпочинали й завершували триденний конкурс Лесиної поезії в Луцьку.

«УСІ ВЖЕ ЗВИКЛИ: ГЕНІЇВ НЕМАЄ. А ЩО, ЯК Є?»

Уже вшосте у Луцьку відкривали майбутніх зірок кіно і театру на XXIII Всеукраїнському конкурсі професійних читців імені Лесі Українки, який після анексії Криму Спілка театральних діячів України проводить на Волині. Надзвичайно приємно, що цьогогоріч перемогла луцька акторка

Лариса ЗАНЮК

За найкраще прочитання поезії Лесі Українки та сучасних авторів 14 учасників з різних куточків України змагалися у Волинському академічному обласному театрі ляльок. Їх оцінювало поважне журі у складі народної артистки України Альбіни Сотникової, головного редактора журналу «Кіно-Театр» Лариси Брюховецької, заслуженого діяча мистецтв України Юрія Чекова, заслуженого діяча мистецтв України Данила Поштарука на чолі із народним артистом України Тарасом Жирком.

«Усі вже звикли: геніїв немає. А що, як є? Зацькований, а є?! А що, як він між нас десь ходить, геній? Вивозить з бруду цей потворний час», — словами Ліни Костенко привітала талановитих декламаторів актриса Альбіна Сотникова.

«Слово Лесі Українки — це випробування актора на інтелект, талант, внутрішню енергію», — додала заслужений працівник культури України Лариса Брюховецька та зізналася, що дуже любить ці поетичні читання, які відкривають майбутніх зірок кіно й театру. Розповіла, як потрапила у Києві на виставу «Маруся Чурай», у якій грав Петро Нівовський, переможець цього конкурсу 2017 року. Він уже знімається й у кіно. Приємно відкривати талант і спостерігати за його ростом. Голова журі Тарас Жирко за результатами цьогогорічних поетичних змагань зробив висновок:

1-ше місце взяли Владислав Ситник та Катерина Якимець із Запоріжжя.

«У нашого театру прекрасне майбутнє».

Луцьк, звичайно, вболівав за свою учасницю — Анастасію Бортнік, акторку Волинського обласного академічного музично-драматичного театру ім. Т. Шевченка, вихованку заслуженої артистки України Світлани Органісти — і вона перемогла! Журі визнало бездоганними її літературно-музичні композиції «Мій сон мене відносив до Єгипту» за творами Лесі Українки і «Заборонений» за творами Василя Стуса. Перше місце дісталось ще двом акторам — оригінальному дуету 5-курсників із Запоріжжя — Владиславу

Лучанка Анастасія Бортнік читає «Мій сон мене відносив до Єгипту» — і отримує 1-шу премію.

« Коли ходиш на роботу і заробляєш гроші — це добре, а коли від роботи кайфуєш — це чудесно! »

Ситнику та Катерині Якимець. Бачили б ви, що вони витворяли на сцені! Історію переможеного жінко «Самсона» зіграли як невеличку чуттєву п'єсу, а чудесними перевтіленнями у різних звірят із віршів дитячих поетів просто завойували серця глядачів. Шкода, що цього року немає гран-прі, але професійне журі дійшло згоди, що акторам ще тро-

хи не вистачило до найвищої планки, тому впевнено дали їм 1-шу премію. Лауреатами 2-ї стали Єлизавета Цілик із КНУ ім. І. Карпенка-Карого, яка перередала настрої Лесиної «Айші й Мохаммеда», та Анастасія Біленька із Харківської державної академії культури, яка проникливо читала «Ізольту Білоруку». Едуард Камалов із Дніпровського театрально-художнього коледжу, що декламував «Самсона» Лесі Українки, та Юлія Оліяр із Львівського національного університету ім. І. Франка, яка до сліз зворушила поезією Ліни Костенко «Мати» про красуню з Ка-

теринівки, що марила синім небом, — лауреати 3-ї премії. Вручили їй особливі нагороди тим, хто не посів переможного п'єдесталу, але завойовували прихильність талановитою грою.

Голова журі відзначив Богдана Жигалка та Діану Данилюк, якій випало розпочинати конкурсні змагання. Особливий приз від головного редактора журналу «Кіно-Театр» Лариси Брюховецької отримав інженер-електрик із Луцька Остап Жежерун, який працює за спеціальністю, але навчається на актора у Рівненському ДГУ і грає у театрі-студії «Коло Лесі» Світлани Органісти. Остап лірично читав вірш Даріани Любарт про вірність, а монологом із «Саула» Лесі Українки подав історію у трьох вимірах: біблійний Саул розмовляє з убитим Давидом, чи то червоний комісар змагається із напливами докорів совісті, а чи вже український запроданець, що прикрив вишиванку шкірянкою. За злочин кожного спіткає спокута. Це був чи не найемоційніший номер конкурсу. І в закуліссі ми порозмовляли з Остапом, що цикавилися, звідки в електрика така любов до театральної гри. Розповів, що в дитинстві тато вчив його декламувати великі тексти, і 14-річний підліток захотів стати актором, але вимогливий батько помітив, що син мало читає, тому відмовив від акторства, переконав, що цим багато не заробиш. Тато — художник, і знає, чого вартий мистецький хліб, тому дав синовим поривам час вистоятися: якщо справжні, то не зникнуть. І таки не проминули — інженер-електрик не перестав мріяти стати актором. А коли потрапив у театрально-художню студію до Світлани Органісти «Коло Лесі», остаточно зрозумів, що це щось більше, ніж хобі, і вступив на акторський факультет.

— Отака історія, — усміхається Остап. — Вчуся на актора, працюю інженером-електриком в ЛНТУ, а після роботи граю в театрі. Знаєте, коли ходиш на роботу і заробляєш гроші — це добре, а коли від роботи кайфуєш — це чудесно!

Ось такі бувають історії перемог над собою, хоч вони і не завжди увінчуються лаврами п'єдесталів. Переглядаю світліни минулорічних конкурсів і ловлю себе на думці, що молоді актори, які змагалися за першість у прочитанні Лесино слова, тепер знімаються у серіалах, грають перші ролі в театрах, а відкрила їх Волинська театральна сцена. ■

Більше фото і репортажів із попередніх конкурсів на сайті volyn.com.ua.

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» нова чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «Дружються на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світківська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Наушук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02
Заступники відповідального секретаря
Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66

Головний художній редактор
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя
Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації
Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту
Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури
Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу
Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами
Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Приватних оголошень
Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент
Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспондент
Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регістраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тижневий тираж 51300.
Замовлення №883.**